

ΣΧΟΛΙΑ, ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΠΑΡΟΙΚΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης



Η ΖΩΗ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 63 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Το φιλί τής ζωής από τον Κίλλεν έσωσε τον Μένζις

Την δεκαετία του '50 η Αυστραλία ευημερούσε και οι έλληνες νεομετανάστες έβλεπαν τις ευκαιρίες που τούς έδινε αυτή η τυχερή χώρα, αν είσαι διατεθειμένος να δουλέψεις σκληρά. Οι Έλληνες δεν είναι οκνηροί και το απέδειξαν με τις επιτυχίες τους, αλλά ξαφνικά το 1961 η εθνική οικονομία σκόνταψε, το ποσοστό ανεργίας αυξήθηκε επικίνδυνα και όταν κηρύχθηκαν εκλογές, ο Μένζις έχασε την υποστήριξη μεγάλων εφημερίδων, που μέχρι τότε τού ήταν φιλικά προσκείμενες.

Παρόλα αυτά, ο Μένζις κέρδισε τις εκλογές με λιγότερες ψήφους από το Εργατικό Κόμμα, που με αρχηγό τον Αθα Κόλγουελ κέρδισε 15 επιπλέον έδρες στη Βουλή. Όμως, ο Λίμπεραλ

υποψήφιος Τζέιμς (Τζιμ) Κίλλεν κέρδισε την έδρα του με μερικές ψήφους δίνοντας στον Μένζις πλειοψηφία μιας έδρας στη Βουλή. Λέγεται ότι ο Μένζις τηλεφώνησε αμέσως στον Κίλλεν και τού είπε «Τζιμ, είσαι υπέροχος!».

Με τις εκλογές αυτές το Λίμπεραλ Πάρτι ήταν το πρώτο κόμμα στην ιστορία τής Αυστραλίας που κέρδιζε έξι συνεχείς εκλογικές αναμετρήσεις. Στις εκλογές αυτές εξελέγη για πρώτη φορά ο Μπιλ Χέϊντεν που αργότερα έγινε αρχηγός των Εργατικών.

Ο Μένζις κέρδισε τις επόμενες εκλογές με αυξημένη πλειοψηφία, ενώ το Εργατικό Κόμμα κατηγορήθηκε το 1963 πως το κυβερνούν «απόρροποι άνδρες», όταν ο αρχηγός του Αθα

Κόλγουελ και ο υπαρχηγός του Γκοφ Ουίτλαμ φωτογραφήθηκαν από την The Daily Telegraph έξω από ξενοδοχείο τής Καμπέρας. Στο ξενοδοχείο συνεδρίαζε η Κεντρική Επιτροπή τού Εργατικού Κόμματος για να αποφασίσει την προεκλογική εκστρατεία, ερήμην των ηγετών τού Κόμματος οι οποίοι περίμεναν έξω για τις εντολές. Ο χαρακτηρισμός «απόρροποι άνδρες» χρησιμοποιήθηκε και αργότερα για το Εργατικό Κόμμα με επιτυχία από τον Μένζις το 1967 στις εκλογές που κέρδισε άνετα, το 2010 όταν μια ομάδα Εργατικών στελεχών αποφάσισε την αντικατάσταση τού πρωθυπουργού, Κέβιν Ραντ, από την Τζούλια Γκίλαρντ και για την ομάδα που απέλυσε τους Εργατικούς πρέμι-

ερ στη ΝΝΟ Μόρρις Ιέμα και Νέιθεν Ρις, ενώ το 2012 ο Κέβιν Ραντ μίλησε για «απόρροπους άνδρες» που υπονόμειαν τις προσπάθειές του να επανακτήσει την πρωθυπουργία από την Τζούλια Γκίλαρντ.

Να τονίσω πως κάθε φορά που έκαναν παρέμβαση οι «απόρροποι άνδρες», το Εργατικό Κόμμα έχανε τις εκλογές, αλλά προφανώς δεν διδάχτηκε από την ιστορία του...

Να υπενθυμίσω πως παρεμβάσεις έγιναν και στο Λίμπεραλ Πάρτι, κυρίως από εξωκοινοβουλευτικούς όχι και τόσο «απόρροπους άνδρες», για την πολιτική εξόντωση των ηγετών που δεν ήθελαν.

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΟΥ «ΚΟΣΜΟΥ»

Πώς με τολμηρές ακροβασίες επιβίωσε η εφημερίδα μας

Καθώς ο καινούργιος χρόνος βρίσκεται προ των πυλών μας, αναπόφευκτα κάνουμε απολογισμό των πεπραγμένων μας, των ιδιωτικών και τής κοινωνίας μας. Εγώ, όμως, αναπολώ και τα πεπραγμένα στον «Κόσμο» μας όπως τα έζησα 31 χρόνια από την ημέρα που ο Γιώργος Μεσάρης μου έδωσε πέννα και χαρτί, που λέει ο λόγος, για ν' αρχίσω ν' αρθρογραφώ στη στήλη που ο ίδιος βάπτισε «Κόσμος και... μη».

Λοιπόν, φίλοι μου, αυτή η εφημερίδα έχει αντέξει πολλές φουρτούνες και κινδύνεψε πραγματικά να πνιγεί από αθέμιτο ανταγωνισμό, από απώλειες σημαντικών στελεχών της, από αλλαγές στην ιδιοκτησία, από έλλειψη προσωπικού και από τις πολλές αλλαγές στη διεύθυνση των γραφείων μας.

Σήμερα θα ασχοληθώ με έναν μεγάλο κίνδυνο που προέκυψε από την τολμηρή ακροβασία μας να συμφιλιωθούμε πριν κάποιες δεκαετίες με την Κοινότητα, με την οποία τότε βρισκόμασταν σε... εμπόλεμη κατάσταση.

Πραγματικά, δεν υπάρχει πιο σίγουρος και γρήγορος τρόπος να χάσεις φίλους, από το να κρατήσεις ουδέ-

τερη στάση σε μια διαμάχη. Από τη συμφιλίωση με την Κοινότητα, χάσαμε ισχυρούς φίλους και συνεργάτες τής Αρχιεπισκοπής, χωρίς να κερδίσουμε τους εχθρούς της στην Κοινότητα.

Ήταν μια ομολογουμένως πολύ θαραλέα απόφαση τού Γιώργου Μεσάρη και τού Δημήτρη Γκόγκου να εγκρίνουν την πρότασή μου για συμφιλίωση με την Κοινότητα, επειδή έθετε σε μεγάλο κίνδυνο τις άριστες σχέσεις μας με την Αρχιεπισκοπή.

Ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός δεν ενέκρινε αυτή τη συμφιλίωση και δεν έχανε ευκαιρία να μου το τονίσει, όμως δέχτηκε την απόφασή μας. Αλλά δεν τη δέχτηκαν φίλοι και στενοί συνεργάτες του, όπως δεν δέχτηκαν τη φιλία μας με την Κοινότητα αριστοί και πασόκιοι ηγετικά στελέχη της.

Για να συντηρήσουμε τις φιλικές σχέσεις μας με δύο άσπονδους εχθρούς, Αρχιεπισκοπή και Κοινότητα, ακροβατούσαμε προβάλλοντας όλες τις εκπλήξεις τους με πολυσέλιδα ρεπορτάζ και πλήθος φωτογραφιών.

Παρόλα αυτά, όταν ο ιδιοκτήτης τού «Βήματος» δώρισε την εφημερίδα του στην Αρχιεπισκοπή, ένας ανα-

γνώστης μας άκουσε στα... ουρητήρια τού αεροδρομίου στενό φίλο τού μακαριστού Στυλιανού, να λέει σε κάποιον ότι «τώρα που αποκτήσαμε το «Βήμα» θα κλείσουμε τον «Κόσμο»».

Ασφαλώς, η Αρχιεπισκοπή θα μάς δημιουργούσε μεγάλο οικονομικό πρόβλημα αν όλοι οι φορείς της σταματούσαν τις διαφημίσεις και συνεργασίες τους. Όμως, αυτό δεν συνέβη γιατί αυτοί οι φορείς εκτίμησαν τη μεγάλη δημοσιότητα που είχαμε φροντίσει να προσφέρουμε στις δραστηριότητές τους, αλλά και την καλή φήμη τής εφημερίδας μας στην παροικία.

Εξάλλου και στην Κοινότητα υπήρχε αυτή η μεγάλη μερίδα που περιφρονούσε τη φιλία μας με τον φορέα τους και την μεγάλη δημοσιότητα που δίναμε στις δραστηριότητές του. Ένα πρωί συζητούσα σε δρόμο τού Μάρρικβιλ με «κοινοτική» φίλη, όταν πέρασε δίπλα μας μια φανατική εχθρός τής Αρχιεπισκοπής και ενώ χαιρέτησε τη συντρόφισσα, αγνόησε επιδεικτικά εμένα. Η φίλη το πρόσεξε και τής είπε «ο Γιώργος έγραψε σήμερα ένα πολύ ωραίο κείμενο για την Κοινότητα», αλλά πήρε την απά-

νηση «εγώ δεν αγγίζω αυτή την εφημερίδα», εννοώντας τον «Κόσμο». Αρα, οι υποστηρικτές τής Αρχιεπισκοπής και οι εξίσου φανατικοί εχθροί τους συμφωνούσαν στην εξόντωση τής εφημερίδας μας!

Οι εχθροί μας στην Κοινότητα έφτασαν στο σημείο, ή μάλλον κατέβηκαν τόσο χαμηλά, ώστε να συνεργάζονται με τους ακροδεξιούς ανταγωνιστές μας επειδή είχαν κηρύξει πόλεμο στην Αρχιεπισκοπή, αλλά και τους θρησκοόληκτους που είχα ονομάσει Αγιοπαυλίτες, επειδή και αυτοί μισούσαν τον μακαριστό Στυλιανό.

Με τις τολμηρές ακροβασίες μας, όχι μόνο επιβίωσαμε με τη φιλία μας με Αρχιεπισκοπή και Κοινότητα, αλλά κοντά σε πολλά άλλα επιτεύγματά μας βοηθήσαμε στη δική τους συμφιλίωση. Υστερα από πολλά άρθρα με εκκλήσεις για την πολυπόθητη ομόνοια στην παροικία, αλλά και σε ιδιωτικές συνομιλίες μας, μέχρι που τελικά συμφώνησε ο ανυποχώρητος Στυλιανός σε πρόταση έμπιστων συμβούλων του να βάλει τέλος στον διχασμό τής ομογένειας.

Αυτά, για να μην ξεχνάμε την ιστορία μας...